(2) THE MADRAS OCCUPANTS OF KUDIYIRUPPU (PROTECTION FROM EVICTION) BILL, 1961 (L.A. BILL NO. 27 OF 1961)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Chairman. Sir, I move—

'That the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Bill[a], 1961 (L.A. Bill No. 27 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

Sir, as explained in the Statement of Objects and Reasons, the object of this Bill is to give temporary protection from eviction to occupants of kudiyiruppus, as it was brought to the notice of the Government that landowners, in order to facilitate the disposal of their surplus lands before the ceiling law came into force, were evicting the agriculturists and agricultural labourers occupying their kudiyiruppus. Necessary provisions in this regard were first included in the Ceiling Bill but, on the recommendation of the Joint Select Committee on the Ceiling Bill, the provisions were omitted from the Bill and this Bill has been brought forward. The proposed Act will be on force for a period of three years only. It is the intention to bring forward, in the meantime, a comprehensive legslation in regard to the occupants of kudiyiruppu, after detailed examination as to what permanent rights should be conferred on them.

Certain amendments have been made to the Bill in the Assembly, as explained below :—

In sub-clause (6) of clause 2, for the words ' dwelling house ' in the three places where they occur, the words ' dwelling house or hut ' have been substituted.

To the same sub-clause, an explanation has been added that ' it shall be presumed that any person occupying the kudiyiruppu is an agricultural labourer or agriculturist until the contrary is proved '. The intention behind the amendment was that no occupant of a kudiyiruppu should be evicted until it is proved that he is not an agriculturist or an agricultural labourer.

In sub-clause (7) of clause 2, for the words ' and includes his heirs, assignees, legal representatives or persons deriving rights through him ', the words ' and includes his heirs and legal representatives' have been substituted.

In sub-clause (3) (a) of clause 3, for the words ' the kudiyiruppu ', the words ' the property belonging to the owner of the kudiyiruppu ' have been substituted.

In clause 4 and 5, the words ' or the major part thereof ' have been omitted.

In sub-clause (1) of clause 7, for the words ' thirty days ', the words ' sixty days ' have been substituted.

---

[a] Printed as Appendix I on pages 450–454 infra.

1st September 1961] [Sri M. A. Manickavelu]

In the explanation to that sub-clause, the words ' a copy of ' have been omitted.

In sub-clause (2) of clause 14, items (*b*) and (*c*) have been re-lettered as (*c*) and (*d*) respectively and the following item has been inserted as item (*b*) :—

(*b*) the manner of holding summary enquiry under section 6;

In item (*c*) as so re-numbered, the words ' a copy of ' have been omitted.

With these amendments made in the Assembly, the Bill has come before this House for its consideration. I hope that the Council will take it into consideration and approve it.

MR. CHAIRMAN : Motion moved :

' That the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 27 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration '.

SRI K. T. KOSALRAM : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை இவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டுவந்த ரெவின்யூ அமைச்சர் திரு. மாணிக்கவேலு அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த மசோதா வருமா என்றுதான் நான் மிகமிக சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இந்த மசோதா ஏழைகளுக்கு, ஏழைக் குடியானவர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் போன்று இருக்கிறது. மனிதன் குடியிருப்பதற்கு வீடு இல்லாமல் தவிக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். குடிசை கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறான். மாடி வீடுகளிலே, மாளிகைகளிலே வாழ்கிறவர்கள் அந்தக் குடிசையைப் பிய்த்தெறிவதில் சந்தோஷம் அனுபவிப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அந்த நிலைமையில் அரசாங்கம் இன்று நாட்டில் இருக்கிற நிலைமையை உணர்ந்து விவசாயிகள் குடியிருக்கிற இடம், அவர்கள் குடியிருக்கிற வீடு, அவர்கள் கட்டியிருக்கிற குடிசை இவைகளைப் பிரிப்பதற்கு விடமாட்டோம் என்று இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கும்போது ஒன்றுமட்டும் எனக்குப் புரியவில்லை. 1959-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலிருந்து மாத்திரம் குடிசையிருந்தால்தான், அப்போது அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொண்டிருந்தால்தான், அதைப் பாதுகாத்துக் கொடுக்க முடியும் என்று இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. மனிதன் குடியிருப்பதற்கு இடம் இல்லாமல் தவித்து எங்கோ ஒரு இடத்தில் குடிசை கட்டுகிறான். அவனுக்கு மாட மாளிகை கூடகோபுரங்கள் இருந்திருந்தால் அவன் சுற்றிலும் உள்ள நாற்றத் தண்ணீருக்கு மத்தியில் நிச்சயமாகக் குடியிருக்க வரமாட்டான். அவன் குடியிருக்க இடமில்லாத நிலையில் அது போன்ற இடங்களில் குடிசை கட்டி வாழுகிறான். அப்படியிருக்க 1959-ல் அவன் இருந்தால்தான், அதை நான் பாதுகாத்துக்கொடுப்பேன் என்று அரசாங்கம் சொல்லுமானால், அடுத்து ஒரு "லிட்டிகேஷன்"-க்குத்தான் வழி செய்து நாம் கொடுக்கிறோம். பணம் படைத்தவர்கள்

குறிப்பாக மடாதிபதிகள், கடவுள் பெயரால் ஏழைகளை அக்கிரமமாக, அநியாயமாகச் சுரண்டுகிறவர்கள் தினம் தினம் செய்து கொண்டுவரும் காரியங்களை நாம் பார்க்கிறோம். அவர்களைப் போன்றவர்கள் 1959-க்குப் பிறகுதான் குடிசை கட்டினார்கள் என்று வாதாடுவதற்கு வசதியாயிருக்கும். ஏழைகளுக்கு வசதி செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு அதற்காக ஒரு மசோதா கொண்டுவந்துவிட்டு யாரோ சிலர் நன்மைக்காக இப்படிச் செய்திருப்பது நல்லதல்ல. 1959-க்கு முன்னால்தான் இருக்கிறேன் என்று வழக்காடுவதற்கு ஏழை எங்கே போவான். அவன் வழக்குக்காக வக்கீலிடம் கொடுக்கும் பணம் இருந்தால், சொந்தமாக இடமே வாங்கிவிடுவானே. அவன் 1959-க்குப் பின்தான் வந்தான் என்று வழக்காட பெரிய மனிதர்களுக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்க முடியும்? அவன் 1959-க்கு முன்தான் வந்தேன் என்று சொல்ல என்ன வக்கிருக்கிறது அவனிடம் என்று அமைச்சர் திரு. மாணிக்கவேலரைக் கேட்கிறேன். சுற்றி வயல் இருக்கிறது. அங்கு இடமில்லை. அந்த இடத்தில் குடிசை கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறான் வசதி இருந்தால், அந்த இடத்தில் வாழவேண்டுமென்று அவன் நினைக்கவே மாட்டான். 1959-ம் வருஷத்திலிருந்து இந்த மசோதா அமுலுக்கு வருமென்று சொல்லியிருப்பது மிக அபத்தமானது என்று சொல்கிறேன். அந்த நிலைமையிலிருந்து
4 50 p.m. அதைத் திருத்தி, இந்தச் சட்டம் 'பாஸ்' ஆன தேதியிலிருந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் தான் அவர்களுக்கு உண்மையான உதவி செய்வதாக ஆகும். இல்லாவிட்டால் ஏழைகளுக்கு மீண்டும் துன்பம் கொடுக்கும் நிலைமையில் இருப்போமே தவிர உபகாரம் செய்தவர்களாக இருக்கமுடியாது.

அடுத்தபடியாக, வீடு கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதைச் சுற்றி ஏராளமான நிலங்கள் தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கோ அல்லது கோவில்களுக்கோ அல்லது மடாதிபதிகளுக்கோ இருக்கின்றன. ரோடு போடுவதற்குக் கேட்டால்; இடம் கொடுக்க மாட்டேன் என்பார்கள். விக்கிரமசிங்கபுரம் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய கிராமம் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் போகும் போது, நூற்றுக்கணக்கான ஜனங்கள் அமைச்சர் காலில் விழுந்து மன்றாடி முறையிட்டுக்கொள்வார்கள். அப்படியும் ரோடுபோட இடம் கிடைக்காது. கிணறு வெட்ட இடம் கொடுக்க மாட்டார்கள். இடம் அவர்கள் இடம். வீடு மாத்திரம் கட்டிக்கொண்டார்கள். அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறது என்ற காரணத்தால், அதிகாரிகள் அந்தப் பெரிய மனிதர்களிடம் சலுகை காட்டுகிறார்கள். ரோடு போட இடம், கிணறு வெட்ட இடம் கொடுக்காமல் இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் ஓரளவுக்கு வகை செய்வதாக, எந்தெந்தக் காரணங்களுக்காக எல்லாம் அவர்களைத் தொந்திரவு செய்யக்கூடாது என்று ஸ்பஷ்டமாக இந்த மசோதாவில் இல்லை. ஆகையால் இந்த மசோதாவின்கீழ் 'ரூல்ஸ்'

1st September 1961] [Sri K. T. Kosalram]

போடும்போது, அதை ஸ்பஷ்டமாக என்னென்ன காரணங்களுக்காக என்று போட வேண்டும். குடியிருப்பதற்கு வேண்டிய வசதியும் அதற்குத் தகுந்த சுற்றுவட்டார வசதியும் வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரியான வசதிகளுக்கு எல்லாம் அந்த நிலங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதோடு அந்த நிலங்களைப் பாதுகாத்து அங்கிருக்கிற குடியானவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதையும் உறுதிபடுத்தும் வகையில் அதில் சேர்த்துவிட்டால் ஏழைகளுக்கு வசதியாக இருக்க முடியும். அதோடு exclusive for non-agricultural purposes என்ற கிளாஸை எடுத்திருந்தால், இந்த சர்க்கார் பெரிய நல்ல காரியம் செய்ததாக இருக்க முடியும். குடியிருப்பதற்கு இடம் இருந்தால், குடிசை கட்டிக்கொண்டு வாழவேமாட்டான். 50 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால், இரண்டு ஏக்கர் பறிமுதல் செய்கிறேன் என்று சொல்லலாம். சட்டத்திற்குப் புறம்பாகக் கூட சிலர் செய்கிறார்கள். அப்படிச் சொன்னால்கூட, அவனுக்குக் குடியிருப்பதற்கு வேறு இடம் இருந்தால், நிச்சயமாக அவன் ஆக்கிரமிக்க மாட்டான். இப்படிக் குடிசை கட்டிக்கொண்டு இருக்க அங்கு வரமாட்டான். இப்போது உச்ச வரம்பு கொண்டுவந்தோம். அது வேறு விஷயம். இதில் விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம்தான், மற்றவர்களுக்கு இல்லை என்று சட்டம் கொண்டுவராமல் இருந்தால், லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் குடியிருப்பதற்கு வழி செய்ததாக இருக்க முடியும். நிச்சயமாக இப்போது சீலிங் போட்டு விட்டோம். ஒருவர் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லும்போது மற்றவர்களுக்கும் அது வந்துதான் தீரவேண்டும். குடியிருப்பதற்கு அவனுக்குத் தக்க வசதி செய்தான பிறகு ஆக்கிரமித்துக் கொண்டால், அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்து அவனை வெளியேற்றுவதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே இடமில்லை குடிசைக்கு. அவனுக்கு வகைசெய்யும் அளவில் இந்த மசோதா இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அது மனிதத்தன்மையில் இருக்கமுடியும். இதைத் தகுந்தவாறு திருத்தவேண்டும். கவுன்சிலுக்குக் கொண்டுவந்து திருத்தினால், மறுபடியும் அசெம்பிளிக்குக் கொண்டுபோகவேண்டுமே என்று சொல்லலாம். சோஷலிச சமுதாயத்தில் எல்லோருக்கும் வீடு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அப்படிப் பார்த்தால் குடியிருப்பதற்கு வீடற்றவனுக்கு வீடு கொடுக்க வேண்டும். இது நல்ல முறையில் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதா. அதில் இந்த ஒரு கிளாஸை மாத்திரம் எடுத்துவிட்டால், இந்த நாட்டில் வீடு அற்றவன் இல்லை என்றாகும். இருக்கிற வீட்டை யாரோ உடைத்துத் தகர்த்து எறிகிறான். அவன் வீட்டையும் அவனையும் ரப்பர் பந்து மாதிரி தூக்கி எறிந்துகொண்டேயிருந்தால், அவன் எங்கே போவான்? அந்த நிலைமை இந்த நாட்டிலிருந்து போக வேண்டும். அந்த நிலைமை போகவேண்டுமென்றுதான் நண்பர் திரு. மாணிக்கவேல் அவர்கள் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 1947-ம் வருஷத்திலிருந்து திரு. சீதாராம ரெட்டி காலத்திலிருந்து

திரு. மாணிக்கவேலு காலம் வரை 13 வருஷம் இதைக் கொண்டு வந்தார்கள். லாண்ட் சீலிங் மசோதா இருக்கிறதே, அது புலியாக வரவில்லை, பூனையாக வந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்த மசோதா இப்போதுதான் வந்திருக்கிறது. செலக்ட் கமிட்டியின் சிபாரிசின் பேரில் கொண்டுவந்தோம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிகள் என்றிருந்ததை "விவசாயிகள்" என்று போட்டிருப்பதால் விவசாயிகள் பயன் பெறுவார்கள். நிலச் சட்டத்தினால் பல விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படலாம். ஏதாவது ஒரு இடத்தில் நான்கைந்து செண்ட் சொந்தமாக இருந்தால், அதில் அவன் விவசாயம் செய்தால், இந்த மசோதா பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்திற்குப் பிறகுதான் விவசாயிகள் என்று பொதுவாகச் சொல்லிய பிறகுதான் விவசாயிகள் வெளியேறவேண்டாம் என்று வந்திருக்கிறது. அதற்காக திரு. மாணிக்கவேலு அவர்களைப் பாராட்டி இந்தக் கிளாஸை எடுத்து, விதிகள் போடும்போது, அவர்களுக்கு ரோடுகளுக்கும் கிணறுகளுக்கும் இடம் வேண்டும், அதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும், சிலர் சுடுகாட்டுக்குப் பக்கத்தில்கூட இருக்கிறார்கள், அவர்களை அப்புறப்படுத்தாமல் பாதுகாப்பதற்கும் வசதி செய்யவேண்டும், அதற்கேற்ற விதிகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு
5 p.m. இதை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI M. ETHIRAJALU: சார், குடியிருப்பு மசோதா, நல்ல சமயத்தில் கொண்டு வரப்பட்டதென்று நான் பாராட்டுகிறேன். இதில் குறிப்பிட்டிருப்பதன்படி விவசாயிகளுக்கும், விவசாயத் தொழில் செய்பவர்களுக்குந்தான் இந்த மசோதா உருவாயிற்றென்பதையும், நேற்றைய தினம் ஏற்பட்ட திருத்தத்தில் Labourer என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதையும் நான் பார்த்தேன். நில விவசாயி, விவசாயத் தொழிலாளர்கள். இப்பொழுது நில உச்ச வரம்பு வரும் காரணத்தால், அவர்களை வெளியேற்றி இந்த நிலம் விற்கப்படவேண்டிய நிலைமை கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும், 'தொழிலாளி' என்று எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது, விவசாயத் தொழிலாளரை மட்டும் Labourer என்று குறிப்பிட்டு இருந்தால் அவர்கள் யார், யார் என்று அரசாங்கம் திட்டமாகக் குறிப்பிடவேண்டும். Labourer என்று சொன்னால் இது தஞ்சாவூருக்குத்தான் கொண்டுவரப்பட்டது. அங்கே கிராமங்களில் ஒரு குடியாக இருக்கும் தொழிலாளச் சமூகங்கள் எத்தனை இருக்கின்றன, தச்சு, கருமாரத் தொழில் செய்பவர்களும் தொழிலாளர்கள்தான். மண்பாண்டம் செய்பவர்களும், சலவைத் தொழில் செய்பவர்களும் தொழிலாளிகள்தான்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

இந்தத் தொழிலாளர்கட்கு ஒரு கஷ்டமேற்பட்டால் அவர்களை வெளியேற்றும்படியான ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால், அதைப்பற்றி சொல்லக்கூட ஆளில்லை. அங்கங்கு Labourer என்று ஒரு வார்த்தையைப் போட்டால் மட்டும்

போதாது. இன்னின்ன தொழிலாளி என்று குறிப்பிட வேண்டும். இன்னும், சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால், கீழ் சபைக்குச் சென்றதும் இம்மாதிரி இதில் போட்டு விடவேண்டுமென்று நான் அமைச்சரைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்குக் கஷ்டமேற் படும். தஞ்சையில் முக்கியமாக ஏற்படும். மிகவும் பின்தங்கிய வர்களுக்கு மிகவும் பாதகமாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொண்டு, திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு அமைச்சரை கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, அங்கத்தினர்கள் தமிழிலேயே பேசியதால், நான் தமிழிலேயே பேசுகிறேன். முதலில், புலி, பூனையாகி விட்டதென்று சொன்னார். அதற்கு, விளக்கம் சொல்லவேண்டும். பூனையாக இருந்தாலும், ஒரு அறையில் ஒரு மனிதனையும் பூனையையும் வைத்தால், புலி எவ்வளவு அபாயத்தைக் கொடுக்குமோ அவ்வளவு தூரம் பூனையும் கொடுக்கும் ஆகையினால், சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தமாதிரி இருக்கிறது. இந்த மசோதா தாற்காலிகமாகக் கொண்டுவரப்பட்டது. எதற் காக வென்றால், நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வருகிறது என்று நிலத்தை விற்பதற்கும், விவசாயம் செய்யும் நிலத்தில், குடிசை போட்டிருக்கிறார்களே அவர்களை வெளியேற்றவும் ஆரம்பித்தார் கள். அதற்கு இடம் கொடுத்தால் நிறைய விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தப்படுவார்கள். அதனால், அந்தத் தொழி லாளிக்குக் கஷ்டமேற்படுமென்று, அதைத் தடுக்கத்தான் கொண்டு வரப்பட்டது. இது, அநேகமாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தான் இருக்கும். ஆகையினால்தான் இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதில் 'Wet land' விவசாய நிலமிருக்கிறதே அங்கே ஒரு சிறிய இடம் உயரமாகவிருக்கும். அங்கு குடிசை போட்டுக்கொண்டிருப் பார்கள். அதுதான் homestead முக்கியமான கருத்து, அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்பதுதான். முதலில், குடிசை போடுவது மட்டுந்தானிருந்தது. குடிசையைச் சுற்றி நிலமிருக்கும். மாடு கட்ட இடம் வேண்டும். அதைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று தான் நம் கருத்து. மற்றப்படி, தச்சர், கருமார் முதலியோரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் வேறு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தனியாக வொரு இடத்தில் community யாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், அது வேறு விஷயம். இப்பொழுது அந்த நிலத்தை நம்பி யிருப்பவர்களுக்கு இந்த இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். இரண் டாவது, March 1959 என்று தள்ளிப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்னை, ஆரம்பத்தில் வந்தது. அப்பொழுது சிலர் 1961-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி அல்லது வேறு தேதி போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். விளக்கம் சொன்னபிறகு அவசிய மில்லை, பிரதிகூலமாக இருக்காது என்று சொன்னார்கள். Retrospec- tive effect இப்பொழுது இருக்கிறது. 1959-ம் வருஷம் மார்ச் மாதம்

[Sri M. A. Manickavelu] [1st September 1961

1-ம் தேதியிலிருந்து அவசியமேற்பட்டால் reopen செய்து மறுபடியும் இதைச் செய்யலாம். இவர்கள் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் வருகிறதென்று எதிர்பார்த்து ஏற்கெனவே இதைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் பெருவாரியானவர்கள் அதனால் தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சாகுபடியாளருக்கு இது அனுகூலமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 1959-லிருந்து அவர்களுக்கு protection கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதா ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. அதுதான் முக்கியமான பிரச்னை.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 27 of 1961), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

DEPUTY CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 3 do stand part of the Bill'.

* SRI M. PATANJALI SASTRI : Mr. Deputy Chairman, I move—

"*After* sub-clause (3) (*b*), *insert* the following as new sub-clause (3) (*c*) :—

'(*c*) if he is in continuous default in payment of the rent or other stipulated amount, if any'."

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I second the amendment, Sir.

SRI M. PATANJALI SASTRI : Sir, I may state at the outset that I am entirely in sympathy with the object of the Bill. The wholesale eviction that is spoken of in the Statement of Objects and Reasons ought to be prevented. There is no doubt about it, and it is just and fair. I welcome this provision. But my amendment has very limited scope. Clause 3 (1) says—

'Subject to the provisions of sub-section (3), no person occupying any kudiyiruppu on the 31st March 1959 shall be evicted from such kudiyiruppu'.

The definition of 'kudiyiruppu' itself says that the Bill aims at protecting only the tenant or the licensee, for 'Kudiyiruppu' is defined as, 'the site of any dwelling house or hut, occupied, either as tenant or as licensee, by any agriculturist or agricultural labourer . . . . That is to say, the Bill does not seek to protect trespassers. People who come and enroach upon some site

belonging to the owner and occupy it by building a hut thereon are not brought within the scope of the Bill. People who are occupying the place only with the consent of the landlord as tenants or at least as licensees alone are brought within the purview of this Bill. That is clearly indicated in the definition of 'kudiyiruppu' itself. In clause 3 (1), the expression, 'no person occupying any kudiyiruppu' is used. If we refer back to the term 'kudiyiruppu', it is clear that the person concerned must be a licensee or a tenant. Then clause 3 (1) says—

'Subject to the provisions of sub-section (3), no person occupying any kudiyiruppu on the 31st March 1959 shall be evicted from such kudiyiruppu'.

That is, a person is entitled to occupy and continue to occupy a kudiyiruppu on the same terms and conditions as were applicable to him on that date. It is not the object of the Bill to nullify the terms and conditions subject to which he can remain on the site and occupy it or build a hut or dwelling house thereon. That is to say that the same terms and conditions must continue to govern the relationship between the parties. That is the object of the Bill. That is made quite clear in clause 3 (2). But sub-clause (3) says, 'Sub-sections (1) and (2) shall not apply to any person occupying any kudiyiruppu'. Then there are two exceptions. That is to say, the benefit of these sub-sections is withdrawn from the person who has done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of, or injurious to the property belonging to the owner of the kudiyiruppu. That is to say that if a person, who is on the site with the consent of the landlord as tenant or licensee, does any injury to the property—not merely the whole plot of the owner but any other property of the kudiyiruppu—then he loses the benefit of this provision. Similarly, if he wilfully denies the title of the owner of the kudiyiruppu, that is, deliberately says that the owner has no title to the kudiyiruppu, then, of course, he foreits the benefit of this provision. These are the only conditions subject to which the tenants and licensees are protected. I propose to add another clause, namely,—

"(c) if he is in continuous default in payment of the rent or other stipulated amount, if any".

The Bill takes effect from the 31st March 1959. So, if a person is in continuous default since then or for more than a period at one or two years, as the case may be, at the time when he is sought to be evicted by the landlord—tenancy agreements usually contain a clause that if the man does not pay the rent, the landlord can evict him—then the landlord should not be prevented from evicting the man. Now, if the person in occupation is continuing to default at the time when the landlord seeks to evict him, then such a person should be liable to be evicted. That is the object of adding sub-clause (c). I think it is quite fair that the landlord should not be deprived of the right to evict this person who has been continuing 5-10 p.m.

from 31st March 1959 for another three years during which the Bill is to remain in force. Otherwise, he need not pay rent. He can get immunity from the liability with which he actually entered the occupation of the site. He has agreed to this and we are not imposing any liability on him. The protection is to continue him on the same terms and conditions to which he has agreed. He has to remain under the obligation to pay the rent or the licence fee, if any, stipulated. That being the case, if he does not pay continuously for five or six years, still why should he be protected? Why should the landlord be deprived of the legal right with regard to the terms of tenancy to evict him on the ground of non-payment of rent? That is the object of this sub-clause. I think it is very reasonable and just. By way of adding insult to injury, as it were, clause 4 goes on to provide the right to restoration of possession of kudiyiruppu to this person. If he is in continuing default for several years—it may be in the payment of rent or the licence fee—even if he is evicted before the Act comes into operation, still he would be entitled to be restored to the kudiyiruppu. This is an extraordinary provision for a man who does not fulfil his condition with regard to payment of rent or the licence fee, as the case may be. He should have no protection. Even if the landlord is able to evict him on the terms of the tenancy or licence, still that he should be restored to possession of the kudiyiruppu is something grossly unfair, according to me.

Again, it is to be noted that clause 4 provides for restoration subject to the same terms and conditions, as far as may be, as were applicable to him on the 31st March 1959. There is no attempt to interfere with the terms and conditions of the licence. Even after restoration, he is to continue subject to the same terms and conditions. Then, why should this default be condoned even if it is a continuing default for a such a long time? That is the object of my amendment. Therefore, if this clause is inserted by way of an amendment, then he will able to get restoration of possession only on fulfilment of this condition. He may pay the rent. Then, of course, he will be entitled to the protection of the Act just as he is entitled to protection unless he has done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of or injurious to, the property belonging to the owner or unless he has wilfully denied the title of the owner of the kudiyiruppu. That is the purport of this amendment.

SRI K. T. KOSALRAM : Sir, I move—

" In sub-clauses (1) and (2) delete the words and figures ' on the 31st March 1959 '."

SRI M. ETHIRAJALU : I second the amendment, Sir.

SRI K. T. KOSALRAM : தலைவர் அவர்களே 1959-ம் வருஷமென்று போட்டிருப்பதால் retrospective effect கொடுத்து காலி செய்தவர்களைத் திருப்பிக்கொண்டு வந்துவிடலாமென்று

சொன்னார். உண்மையில், காலி செய்தவர்களைத் திருப்பிக்கொண்டு வருவதற்கு வகை செய்திருப்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில், காலி செய்ததற்குப் பின்னால், அந்த இடத்தில் மற்றொரு குடியானவன் வந்து குடிசை போட்டிருந்தால், 1959-லிருந்து 1961 வரை எத்தனை குடிசைகள் போட்டார்களென்று அறிந்து கொள்ளவும் சௌகரியமாக இருக்கும். அமைச்சர் திரு. மாணிக்க வேலு அவர்கள் தஞ்சாவூரில் இருக்குமென்று சில இடங்களை மட்டும் சொல்லியிருக்கிறார். திருநெல்வேலியில் சிவத்தையாபுரம் என்று ஒரு கிராமம். 4,000 ஏக்கர் அத்தனையும் ஆடுதுறை மடத்துக்குச் சொந்தம். விவசாயிகள் 2,000 வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள், சிறு சிறு கிராமமாக மூன்று இடங்களில். அங்கே இருக்கும் நிலம் மடத்திற்குச் சொந்தம். அங்கே விவசாயம் செய்கிறார்கள். மட நிலங்களிலும், சொந்த நிலங்களிலும் எங்காவது ஒரு குடிசை இருக்கிறது. அதற்குத்தான் பந்தோபஸ்து கொடுக்க வேண்டுமென்று, அமைச்சர் திரு. மாணிக்கவேலு அவர்கள் தஞ்சையை மட்டும் சொல்லுகிறார்களே தவிர, திருநெல்வேலி செவந்திபுரம் கிராமத்தில் மடம் நிலத்தில் குடியிருக்கிறார்களே. "எங்களுக்கு என்ன சொல்லுகிறார்கள்" என்று கேட்கிறார்கள். சுடுகாடு வைக்க இடமில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். கிணறு வெட்டிக்கொடுக்க மாட்டேனென்று சொல்லுகிறார்கள். நஞ்சைக்கு மத்தியில் 2,000 வீடுகளாக இருக்கின்றன. அங்கே 5,000 ஏக்கர் மடத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. காலி செய்த பிறகு, இரண்டு வருஷங்களில் ஆட்களைப் படிப்படியாகக் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டவுடனே அவர்களை வெளியே போகச்சொல்ல வசதி ஏற்படுகிறது. 1961-ம் வருஷமென்று போட்டாலும் retrospective effect கொடுத்தார்கள். இந்த காபி கிடைத்தால்தான் இரண்டு வருடத்திற்குள் வந்தோமென்று கோர்ட்டில் போய் வாதாட முடியும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. பதஞ்சலி சாஸ்திரி "நிலத்தை ஆக்கிரமிப்பு செய்கிறார்கள்" என்று சொன்னார். என் உத்தரவின் பேரில்தான் வரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். குடி இருக்க வசதியில்லை. உத்திரவு கிடைத்தாலே, அதன்பேரில்தான் வந்தோமென்று சொல்ல வேண்டும்.

SRI M. PATANJALI SASTRI : The scope of the Bill is not exhaustive. It is the definition of "kudiyiruppu" that contemplates protection being extended only to tenants. We are not now on the question of trespassers also needing protection. 5–20 p.m.

SRI K. T. KOSALRAM : எந்த மனிதனுகை இருந்தாலும், வீடு இல்லாமலிருப்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் வசதி கிடைக்க permission கொடுக்க வேண்டும். நாம் இதைச் சொன்ன பிறகு, நிதானமாக அது வேண்டுமென்று ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும், நான் சொல்லுகிறேன். தெளிவு செய்ய வேண்டியதாக இருந்தால் செய்யுங்கள்.

[1st September 1961

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, legislatically the argument put forth by the hon. Member seems all right. But as regards the relationship between tenant and landlord, there is no rent paid at all here. It is all free because on sufferance it has been given to the agriculturist or agricultural labourer to put up his hut. The question of rent due does not arise at all. The other difficulties pointed out by the hon. Member also do not come in because this is to give protection for a short period until we bring in legislation in order to protect these dwellers. Now the agriculturist or authorized labourer has been elected from his homestead in anticipation of the Land Ceiling Bill. The landlords were in a hurry to evict these people because they thought that it would facilitate the selling of land if they were ousted. If they are there, they will be a dead weight for the purchaser. After 1st April 1960 when the Bill was published, it does not arise. It was only before that that in their anxiety to evict they were doing it. We wanted them to stop that. Therefore, our choice is limited. That is, they should not defeat the object of the Ceiling Bill. We have that in view. As regards the madhathipathi, he does not come within the scope of this Bill. This is only a temporary measure. When we bring in a permanent measure, all these things will be considered.

SRI M. PATANJALI SASTRI : Sir, if he is a tenant paying rent, then, of course, this stay comes into force. But if he is in continuing default in payment of rent or the stipulated licence fee, why should he be protected? After all, my amendment is harmless if as the hon. Minister just now said, all these kudiyiruppu tenants are in occupation of the land rent-free, then the rights of these rent-free occupants will not be affected. Therefore, the point that the Hon. Minister made is not really about persons in continuing default in payment of rent.

MR. CHAIRMAN : The Hon. Minister has replied to the amendment moved by the hon. Member Sri Patanjali Sastri. But he has not replied to the amendment moved by the hon. Member Sri Kosalram.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The idea is to protect the tenants against eviction in the interim period onuly. On account of the Land Ceiling Bill being on the anvil, the landowner should not be in a position to evict tenants. That is our limited object. That is why the date ' 31st March 1959 ' has been put in.

Wiht regard to rent and tenancy, it is a peculiar feature just as this homestead is a peculiar feature. Now, even if for the sake of argument in some stray cases there is rent to be paid, our object being to protect the man from being evicted, it does not matter if the landlord suffers a little for want of that rent. It is only for the sake of argument; it does not happen at all.

1st September 1961]

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member Sri Patanjali Sastri withdrawing his amendment?

SRI M. PATANJALI SASTRI : If I am convinced by the arguments of the Hon. Minister, I will be the first not to press the amendment. But the arguments of the Hon. Minister are hardly convincing. Therefore, I press the amendment.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"After sub-clause (3) (*b*), insert the following as new sub-clause (3) (*c*)—

(*c*) if he is in continuous default in payment of the rent or other stipulated amount, if any."

The amendment was put and lost.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"In sub-clauses (1) and (2), the words and figures 'on the 31st March 1959'.

The amendment was put and declared lost.

SRI K. T. KOSALRAM : I press for a division.

MR. CHAIRMAN : I see the 'Noes' have it. However, those who are for the amendment will stand in their places first and those against next.

(One Member stood for, and eleven Members against, the amendment.)

MR. CHAIRMAN : The amendment is lost. The division is unnecessarily claimed.

Clause 3 was put and carried.

SRI K. T. KOSALRAM : Sir, how can you say . . .

MR. CHAIRMAN : The hon. Member should not stand up when I am on my legs.

The hon. Member resumed his seat.

MR. CHAIRMAN : Now I shall give the hon. Member an opportunity to say what he wants.

SRI K. T. KOSALRAM : டிவிஷன் விட்டு எடுக்காமல் என்னுடைய அமெண்ட்மெண்ட் தோற்றுவிட்டது என்று சேர்மன் அவர்கள் சொல்வது எனக்குச் சரியாக இல்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த விதி எப்படி என்று சொன்னால், யாராவது ஒரு மெம்பர் டிவிஷன் வேண்டுமென்று கேட்டால் டிவிஷன் விடுவதற்கு முன் அதற்குப் போதா

மான ஆதரவு இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்கு இப்படிக் கேட்கலாம். அந்தமாதிரி கேட்டதில் டிவிஷனுக்கு ஆதரவே இல்லே. அதனுல்......

MR. CHAIRMAN : I shall read the relevant rule.

SRI K. T. KOSALRAM : Not necessary, Sir.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member does not want to hear it?

SRI K. T. KOSALRAM : No, Sir.

Clauses 4 to 12 were put and carried.

Clause 13.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

' That clause 13 do stand part of the Bill ".

5–30 p.m. * SRI M. PATANJALI SASTRI : Mr. Chairman, Sir, I move the amendments to clauses 13 and 14 together because they are similar. Clause 13 says 'If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.'

I move—

In clause 13, after the word ' necessary ' and before the words " for the purpose " insert the words " and which is not inconsistent with or repugnant to the provisions of this Act '.

Similarly, clause (14) (1) (Power to make Rule)—my amendment seeks to add *after* the words ' The Government may make rules ', the words ' not inconsistent with or repugnant to the provisions of this Act.'

These are well recognised limitations of a delegated power of legislation, and I cannot see any objection to these limitations being put in. While dealing with a legislation which is before the Legislature, nothing can be left to be ' understood '. Government cannot alter anything which appears to them necessary for purposes of removing a difficulty. That will be giving a *carte blanche* for the executive to do anything. Therefore, it should be ' Not inconsistent with or repugnant to the Act. Similarly in the rule-making power, this essential restriction should be there in regard the delegated power. Those restrictions upon the power of delegated legislation should be inserted both in clauses 13 and 14.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, I second the amendment.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Chairman, Sir, because they are well recognised, they are not put in. In fact, in a number of Acts that we have passed, we have not mentioned, that.

1st September 1961]

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member pressing his amendment?

SRI M. PATANJALI SASTRI : I press my amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'In clause 13, *after* the word "necessary" and before the words "for the purpose" *insert* the words "and which is not inconsistent with or repugnant to the provisions of this Act".'

The amendment was put and lost.

Clause 13 was put and carried.

Clause 14.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 14 do stand part of the Bill'.

SRI M. PATANJALI SASTRI : Mr. Chairman, Sir, I move—

'In clause 14, sub-clause (1), *after* the words "Rules" and before the words "to carry out" *insert* the words "not inconsistent with or repugnant to the provisions of this Act."

SRI MOHAMAD RAZA KHAN : Sir, I second it.

*THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I am on stronger grounds on this point, because in the first place, the Government will conform to the objectives of this Bill. Now, the other two additional grounds in this rule are, the rules will be placed on the table of the House and they will have sufficient opportunity to check them up. There is also the Committee on Subordinate Legislation to check it up. In view of that, this amendment is not necessary.

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member pressing his amendment?

SRI M. PATANJALI SASTRI : I press my amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'In clause 14, sub-clause (1) *after* the word "Rules" and before the words "to carry out", *insert* the words "not inconsistent with or repugnant to the provisions of this Act".

The amendment was put and lost.

Clause 14 was put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

'That the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 27 of 1961), as passed by the Assembly, be passed.'